

Den guldskimrande skogsglöntan

Flickorna spärrade upp ögonen och blev helt tysta av förvåning när trädet lystes upp. Det började lysa hela vägen från trädkronan, ner i stammen och ända ner i marken. De såg hur de långa rötterna lystes upp och till slut sken hela skogen upp i ett guldskimrande ljus.

Mira såg sig omkring och det var som om en glittrande vägg skyddade dem där inne i skogen. Det kändes precis som om de var de enda människorna i hela världen. Grenen de satt på sänktes ner mot marken och släppte av dem på grön mossor.

”Wow!” sa Tilde och såg sig omkring. En blå fjäril landade plötsligt på hennes lilla näsa.

”Hihi! Det killas”, fnissade hon.

Ines bara skrattade, som vanligt.

Mira spärrade upp ögonen och sa:

”Jag kan inte tro att det här är sant.”

”Det man tror på blir sant bara man tror tillräckligt hårt”, hörde de Daisy säga.

Mira såg sig omkring på alla träd som skimrade och upp på den vackra himlen, som fortfarande var klar. Inte ett enda moln syntes till.

Mira såg på Daisy, som log stort och hennes gröna ögon glittrade.

”Välkommen till den guldkimrande skogsgläntan!” sa Daisy. ”Det här är min magiska plats.”

”Titta där!” sa hon och pekade.

Systrarna såg hur det växte upp prästkragar framför dem i en lång rad ända fram till ett stort träd. Blommorna fortsatte upp i cirklar runt trädstammen. Till slut blev hela trädet klätt i vitt och gult.

”Dit ska vi gå”, sa Daisy och började vandra mot trädet.

Mira och Tilde följde efter henne. Ines, som hade gått iväg en bit bort, snubblade plötsligt på en trädrot och flög framåt i luften.

Men innan hon hann falla till marken växte det upp en stor rosa svamp under henne.

”Iiiiiiiiiiii!” skrek hon av förtjusning när hon landade på den för att sen studsa iväg igen.

De andra flickorna såg hur det växte upp svampar i en lång stig framför henne och hur hon studsade från den ena svampen till den andra.

